

МАСИКЕВИЧ Омелян Сидорович (псевд.: Вуйко Омелько, О. Жучок; 08. 01. 1914, с. Неполоківці, нині смт Кіцман. р-ну Чернів. обл. — 2003, Москва) — журналіст, поет, публіцист, перекладач, бібліограф. Брат [О. Масикевича](#). Закін. Чернів. університет. Восени 1941 мобілізов. до румун. армії, але за станом здоров'я його звільнено від військ. служби. 1942–44 жив у Галичині й Польщі. Працював у телеграф. агентстві «Телепрес» (Краків), ред. щоденника «Український шлях» (Відень). Починав як дит. письменник, публікувався у дит. ж. «Українська ластівка» (1933–37) та «Малі друзі» (1940–43). Публіцист. та художні твори друкував у г. «Самостійність» (1936), у вид. «Земля», «Краківські вісті», «Львівські вісті», «Холмська земля» (1942–44; у 1943–44 — співред. тижневика). Виступав під псевд., засуджував толерантно-угодів. позиції буковин. вид. щодо окупац. румун. уряду, симпатизував укр. націоналістам. За словами [Олега Ольжича](#), твори М. та його брата Ореста відображали ідею «новітньої націоналістичної духовости героїчного типу». 22 квітня 1945 за політ. погляди та підтримку ОУН у Відні був затриманий співроб. НКВС. 20 місяців перебував під слідством. За зв'язки із «бурж. націоналістами», такими

як митрополит Іларіон (Огієнко), С. Гординський, Л. Лепкий, Р. Купчинський, І. Зілінський та ін., М. засланий на Колиму, де відбув 8 р. (1947–54) на спец. поселенні. Після повернення 1954–58 проживав у м. Кременець Терноп. обл., працював у краєзн. музеї. Кер. літ.-мист. студії, чл. Терноп. обл. літ. об'єднання. Друкувався у рай. та обл. ЗМІ. Від 1958 — у Москві. 1959–85 — ред. та гол. бібліограф Всесоюз. б-ки іноз. літ.-ри. Вірші та поеми, статті і рец. публікував в укр. вид. — «Літературній газеті», ж. «Жовтень» та ін., перекл. — у ж. «Всесвіт». Перекладав з румун., монгол., япон., афр. мов. Автор кн. перекл. «Місяць на Фудзі. 100 японських хокку» (1971), а також словників та низки монографій з питань бібліографії; один з перекладачів і упорядників антологій «Молдавська радянська поезія» (1975), «Поезія Африки» (1983), «Поклик. Із світової поезії XX сторіччя» (1984; усі — Київ). Співукладач довідників «Словарь сокращений. Слова и словосочетания на иностранных европейских языках в каталогизации и библиографическом описаний» (1970), «Справочная книга корректора и редактора» (1974; обидва — Москва). Видав розвідку «Шипинська земля: причинки до історії Буковини» (Чц., 1997). Один із фундаторів укр. товариства «Славутич» (поч. 1990-х рр.). Почес. чл. Укр. істор. клубу в Москві (1996).

Рекомендована література

1. Ольжич О. Незнаному воякові. К., 1994;
2. Романець О. Вуйко Омелько // Ластівка. 1997. № 1–4;
3. Суховерський М. Мої спогади. К., 1997;
4. Мусієнко О. Брати Масикевичі: зневажені і забуті // ЛУ. 2000, 18 трав.;
5. Маланчук О. Браття із Шипинської сторінки // Час. 2000, 24 листоп.;
6. Масикевич Омелян Сидорович // Богайчук М. А. Література і мистецтво Буковини в іменах: слов.-довід. Чц., 2005.

[Л. Є. Василик](#)

Бібліографічний опис:

Масикевич Омелян Сидорович / Л. Є. Василик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64153>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).